

Koch Imre

Virtuális mezők

1.

folytatása vagyunk a térnek
majd eloszlanak a kételyek
az élő hús illata
elvegyül más
ismerős illatokkal
a forró kátrányéval
a fölhasított farönkökével

2.

későn értettük meg a nyár szándékait
mely nászra kelt velünk

még gyermekként
egy hársfa lombjai között
ölébe zárt
*amint a vér melege átüt
fájdalmat nem érzünk*
mindenem a tiéd mondta
de a menedéket
melyre leltünk
azóta hiába keressük

Kísértés

az asztal ugyanott áll
kitöltve rajta
ugyanúgy
a pohárban ott a bor

most felemelhetnénk
ugyanazzal
a mozdulattal